

CHAOS IN DE WERELD ?

TEASER

In tijden van Vrede vreest men voor Oorlog.
Hoe langer zo'n Vrede reeds duurt, des te sneller die kan
omslaan in Wapengekletter.

Het was al veel te lang rustig gebleven...

De beschermende Cyborgs werden ingezet voor een Missie
naar Mars.
Eén cyborg bleef achter op Aarde.
Was dat wel genoeg ?

Snode Boeven roken zo hun kans.
De kans op het Verstoren van de Gevestigde Wereld Orde.
Zij schuwden de inzet van Wapens daarbij niet.
Zelfs nucleaire bommen werden opeens bespreekbaar.

De Wereld dreigde over te gaan hellen richting de Afgrond.
De Slinger van het Lot zwaaide al door naar de Dark Side.
Angst en Onzekerheid groeiden onder de bevolking.

Welke Krachten kunnen de Mensheid te hulp gaan
schieten ?
Wie maant die Boeven tot Orde ?
Hoe grijpt men in ?

Lauretta, Elisabet en een handvol begaafde kinderen.
Zij vormen de laatste en enige hoop op Herstel van
Stabiliteit.

Mars heeft intussen ook nog wat verrassingen in petto.

Zie hier : ***De Wereld in Chaos***

VOORWOORD

Dit boek is het vervolg op GEVAARLIJKE PASSIES dat al eerder is gepubliceerd door de schrijver Arnold in januari 2026.

Aangezien niet iedereen dit Eerste Boek zal hebben gelezen, wordt er eerst een korte samenvatting daarvan gepresenteerd.

Het laatste deel uit dat eerste boek wordt hier ook herhaald, voor het goede begrip.

Wie het Eerste Boek wel heeft gelezen, mag direct door naar deel 2 van dit boek.

*In **Boek 1** ontmoeten we Roland, zijn vrouw Lidia en hun vroegere vriendin Laura. Ooit hebben Roland en Laura 'iets' met elkaar gehad. Daaruit is later een Zoon geboren, echter zonder medeweten van Roland (en Lidia).*

Deze Zoon - Balthazar - groeit op als een brifant maar akelig mens. Hij draagt een onterechte haat jegens de Mensheid, zijn ex-Baas Leon Maersk en ook tegen zijn biologische vader Roland. Balthazar groeit buiten het zichtveld van zijn vader en diens vrouw Lidia uit tot een brifiante wetenschapper met kwade bedoelingen. Hij ontwikkelt hoogwaardige technologieën die hij wil inzetten om Dood en Verderf te zaaien. Hij zal en moet de wereld op de knieën krijgen.

Een project in Italië met de bedoeling om de vulkaan de Vesuvius te reactiveren - en daarmee de stad Napels te bedreigen - wordt gedwarsboomd. Door Roland en door Lydia - een cyborg die is geconstrueerd uit de menselijke Lidia.

Balthazar zweert wraak. Hij verzamelt diverse wetenschappers om hem heen met sponsoring door louche landen om superwapens te ontwikkelen die via satellieten kunnen worden ingezet.

Om globale verwarring en angst te genereren verwoest Balthazar met die wapens allereerst de Russische enclave Kaliningrad, dat met de grond wordt gelijkgesteld. Daarna richt hij zijn pijlen op iconische projecten, zoals de Golden Gate Bridge, het Taj Mahal, de Sacré Coeur, de Sydney Opera House, en vele anderen.

Inmiddels krijgt Roland te horen dat Balthazar zijn biologische zoon is. Balthazar daagt zijn 'vader' uit tot een gevecht. Beiden hebben zich inmiddels laten ombouwen tot krachtige Cyborgs. Het gevecht vindt plaats aan het Copa Cabana Beach in Rio de Janeiro. Het wordt de Clash of The Titans.

Beide Cyborgs raken zwaar beschadigd. Roland weet echter zijn sterkere mentale krachten in te zetten om Balthazár klemvast te houden, maar die activeert plots het zelfvernietiging systeem van zijn cyborg. Een nucleaire explosie dreigt, met mogelijk vele slachtoffers. Roland weet deze ramp te voorkomen, door beide Cyborgs de ruimte in te sturen....

De nucleaire explosie die volgt vernietigt daarbij ook Balthazárs satellieten.

Maar hoe nu verder ??

Roland had naast Balthazár ook nog enkele kinderen uit een buitenhuwelijkse ontsparing met de twee beeldschone zussen Laura en Agaath.

Die kinderen - twee jongens en twee meisjes - hebben bijzondere Gaven.

Kunnen Zij het Verschil maken in de voortdurende Strijd tussen Goed en Kwaad ?

Als de Bom dan toch moet Barsten

*Kan dat dan niet Ergens Anders
gaan gebeuren?*

*Ik krijg er hier namelijk zo'n Hoofdpijn van,
snap je ...*

INTRO

De Kinderen keken haar intens aan. Met Haat in hun ogen.
Op die leeftijd kon dat nog niet.
Maar bij Hen dus wél.
Zij hadden haar klemgezet.
Ook dat zou onmogelijk hebben moeten zijn. Het was
desalniettemin een Feit.

Zij kon nergens meer heen, hoe zij zich ook verzette in al
haar Macht.
En Mácht hād zij !
Dat was echter niet genoeg. Samen waren Zij nóg Sterker...

Het was Waar. Zij had Slechte Dingen gedaan.
Heel Slechte Dingen.
Ja. Dat viel niet te ontkennen.
Velen hadden de Dood gevonden , door háár persoonlijke
toedoen.

Toch voelde zij zich daaraan maar ten dele schuldig. Het
was mede gedaan door het Systeem.
Het Systeem van decennia aan onderdrukking.
Zij was evenzeer een Slachtoffer daarvan. De ontkenning
van Waarde in de Vrouw.
De isolatie. De eenzaamheid.
Ook ZIJ had geleden !

Haar daden waren voortgevloeid uit een expressie van
frustratie. De Wil tot Ontsnapping.
De Vurige Wens tot Erkenning.
Machtsvertoon !

Haar Gaven hadden haar Ver gebracht op de
maatschappelijke ladder.
Nu echter dreigde Zij daar vanaf te gaan vallen.
In de duisternis te storten.
Op naar de Dood.

Wie weet was voor haar dat wel een Verlichting.
In de Dood vindt men Zichzelf terug.
Zij had zich al ermee verzoend.

De kinderen sloegen toe.
Met volle kracht.
Het werd Donker bij haar.
DÍT was blijkbaar HÉT MOMENT

Opeens klonk er “ STOP !! “ , een vrouwenstem.

Zij zakte van pure Uitputting in elkaar.
Maar nog voordat haar hoofd de harde grond zou gaan
raken,
werd zij opgevangen.
Door armen en handen die niet-menselijk aanvoelden.

De Robot had haar Gered.
Maar.
Waarom ?
Voor Hoelang ?

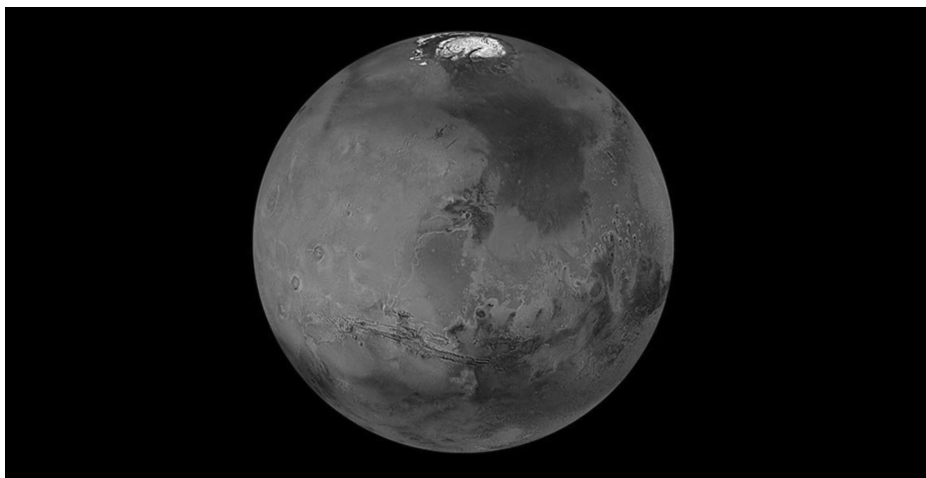
Zij zakte weg in een zware bewusteloosheid,
die wat haar aanging wel eeuwig mocht gaan duren.
Want.

Wát zouden ze haar láter nog gaan aandoen ?
Zelfs in een staat van kunstmatige coma rilde haar lichaam
onder die gedachte ...

If NASA offered you any amount you could mention to be part of the first human crew to land on Mars, knowing you would live there for two years in a fragile habitat, conducting science that reshapes our understanding of life, but with no guarantee of a return trip, would you embark on such a mission?

DEEL I

1. REDDING

Roland de Cyborg had razendsnel gehandeld. Nét op tijd !

In de ruimte hoog boven Copa Cabana Beach kon hij Balthazár de Cyborg even loslaten uit de eigen en enige overgebleven mechanische arm.

Die arm reikte bij B naar binnen en ontkoppelde de interne krachtbron. Vervolgens werd de thermonucleaire kern weggeslingerd in de richting van de array van dodelijke satellieten.

Gelijktijdig deed hij twee extra dingen daarna.

Allereerst een snelle transporteer actie naar elders. Vervolgens het aankoppelen van Balthazár de cyborg aan zijn additionele connectie tot de eigen krachtbron.

Zonder deze acties zouden beiden, of een van hen, toch nog hopeloos verloren zijn geweest.

De Nucleaire explosie volgde vrij snel daarop.

Zij waren gelukkig al buiten het bereik ervan.

Beiden aaneengekoppeld. Als Vader en Zoon.

B was nog wat dizzy door de Ziener's eerdere klemacties op zijn brein.

Dat zou nog wel even blijven aanduren...

Voor het moment waren zij allebei veilig. Om dat zo te houden nam Roland volledige radio stilte in acht. Hij maande de robot binnen B aan hetzelfde te doen.

Niemand zou kunnen weten dat de cyborgs niet waren vernietigd.

Ze waren wel zwaar gehavend.

Door het eigen toedoen ..

Het doel van hun nieuwe bestemming zou Reparatie zijn.

De enige mogelijke plek om dat uit te voeren was het International Space Station.

Door toeval verbleef daar niemand, op het tijdstip van hun aankomst.

Binnendringen was geen probleem. De Cyborgs waren op computergebied tot álles in staat.

Er zouden afdoende middelen en materialen aanwezig zijn in het ISS om de eerste reparaties uit te voeren. Hun database bevatte alle daartoe benodigde kennis en instructies.

Zelfs met maar één hand zou het moeten lukken.

Zonder medeweten van enig Mens op Aarde.

Daarna zouden ze gaan afwachten.

Observeren.

Analyseren.

Elkaar eindelijk gaan leren kénnen ...!

2. KIDDOS

Daa day daa day da deee

Het klonk heel grappig. Laura keek er zelfs van op.
De meisjes waren aan het praten geslagen. Nou ja, brabbelen.
Ongelofelijk vroeg in hun ontwikkeling al, eigenlijk. Vlotte tantetje, hoor !

Aanvankelijk dacht hun moeder dat de jonge kinderen - baby's - tegen elkaar aan het praten waren geslagen. Een soort spelletje met geluiden.
Maar nee, hoor.
Beide meisjes keken strak omhoog. Zezen met hun vingertjes. Allebei precies dezelfde richting uit.

Dee dee Da day Daa die Da Deee

Laura begreep het niet.
De vingertjes verschoven qua richting langs de hemelhoog.
Tot aan de horizon toe.
Daarna werden de meisjes stil. En vielen zij in slaap. Diepe slaap.

Laura zelf had niet de vaardigheden van Roland , hun vader. Zij kon de gedachten van deze waardevolle schatjes dus ook niet lezen. Wel kon zij hen berichten sturen. Maar dat hielp hier niet zo bij.

De kleintjes hadden wel al eens in háár hoofd geblèrd. Toen zij nog allemaal in het andere huis woonden samen met Lidia en haar Man. Laura had hun kabaal sterk en duidelijk ontvangen.
En gehoord.

De anderen echter niet zo op die manier; Lidia keek niet op of om, Roland wel, maar hij liet het verder rusten ..

De volgende dagen gebeurde hetzelfde nog een paar keer.
Het moest wel iets bijzonders zijn voor die Kiddos.

De baan van hun vingers volgde een halve boog. Van de ene naar de andere horizon.

De baan vaneen Satelliet ??

Op internet ging zij eens kijken wélke satelliet het mogelijk zou kunnen zijn. De AI module was hierbij erg behulpzaam. Er werden allerhande banen van de boven Albir zichtbare artificiële ruimtesondes op haar scherm weergegeven.

De volgende dag nam zij dat beeldscherm erbij , toen de kinderen weer begonnen te praten en wijzen.

Het bleek eenduidig :

het was het ISS, het International Space Station!!

3. RADIO STILTE

In het ISS zelf had Roland de Cyborg alle communicatie met de grondstations op Aarde inmiddels verbroken. Geen enkel signaal vanuit het ISS kon daar beneden nog worden ontvangen. Omgekeerd evenmin.
Radio Stilte.

Dat zou ongetwijfeld tot enige zorgen leiden bij de Controllers achter hun beeldschermen beneden. Paniek zou pas over een dag of twee gaan uitbreken.
Tijd genoeg om te gaan improviseren. In alle rust en stilte.

Tijd ook om Balthazár en zijn robot eens wat aan de tand te voelen. Op zoek naar een motivatie voor al die eerder door hen gepleegde wandaden.

Cyborg B zat aanvankelijk nog direct met Roland verbonden. Daar moest verandering in komen. Er werd daartoe een kabelaansluiting op de ISS krachtbron gemaakt.
Die bron was lang niet zo sterk als zijn eigen thermonucleaire kern. Dus de aangekoppelde cyborg B was meteen ook minder krachtig dan voorheen.
Dit maakte de beheersbaarheid van de situatie voor Roland makkelijker. Die robot zou niet zo snel weer op “rogue” kunnen gaan.

Vlak voor het onderbreken van de algehele communicaties was er nog wel een bijzonder signaal ontvangen.
Een Russische Soyuz capsule was reeds onderweg naar het ISS.

“Die zal ik dan met gepaste egards ontvangen” , dacht Roland de Cyborg koel.

Roland had al wel contact met Lydia opgenomen. Het duurde wel even. Lydia bevond zich op een afgezonderde lokatie. In Alaska.

Lydia was heel verheugd geweest. Maar niet verrast.

ZIJ was het geweest die de instructie had gegeven aan de verzwakte cyborg B tot 'vernietigen'. In de wetenschap dat Roland daar passend mee om zou kunnen gaan. Cyborgs reageren supersnel op bedreigingen; zij zelf had daar al ervaring mee.

Lydia kende ook de duur van de zelfvernietigingsroutine : Enkele minuten.

Tijd genoeg om te kunnen Handelen....

Lydia moest wel voorlopig buiten bereik blijven. Van Maersk, Strumpf, Nupinski, Reutel, Laura.

In Alaska had zij het restant aan Tvenaars aan zich onderworpen. Zonder enige strubbelingen. Easy Peasy.

De tovenaars werden door haar goed behandeld.

Mits zij zich bereidwillig opstelden om hun nieuwe technologieën met haar database te delen.

Die nieuwe kennis zou De Wereld uiteindelijk ten goede kunnen komen...

Lydia zou dát gaan doen,
samen met Roland én zijn Zoon.

4. BALTHAZÁR

Hij had een vrij ongelukkige jeugd gehad.

Balthazár was zelden vrolijk.

Als baby had hij al geweten - nee, gevóeld - dat zijn Papa niet zijn échte vader was.

Hèndirk-Jan wist dat niet eens. Maar Híj dus wél.

Als ouders hadden zij hem goed opgevoed en verzorgd. Daar mankeerde niet zo veel aan. Behoudens de stoeve omgang van zijn ouders met elkáár, niet zozeer met hém.

Net als zijn latere zusjes groeide hij mentaal razendsnel. Echt RAZENDSNEL.

Hij was al briljant voordat ie kleuter was.

Voor een jong kind is dat verschrikkelijk ..

Hij voelde zich altijd alleen.

Hij had weinig vriendjes gehad. Omdat hij zo slim was. Jonge kinderen waren báng voor hem geweest. Hun ouders trouwens ook.

Zo raakte hij in een isolement. Het isolement van een Genie.

Het maakte hem wat onzeker. En dát maakte hem vooral BOOS.

Op schoolgaande leeftijd verveelde hij zich telkens mateloos overdag. Het lesmateriaal was toch zó simpel...

Het duurde hem allemaal veel te lang.

Zijn gaven hadden zich al sterk ontwikkeld.

Hij kon iedereen 'lezen' en kon hen zelfs 'beschrijven'.

Ook de leerkrachten. Maar vooral de kinderen.

Kinderen manipuleerde hij aan de lopende band.

Zonder enig probleem zou hij ze hebben kunnen dwingen tot vriendschap met hem. Door wat te peuteren in hun brein. Zij zouden daar geen weerstand aan hebben kunnen bieden.

Hij deed dit echter niet.

Het leek hem veel leuker om de kinderen af en toe tegen elkaar op te zetten. Ruzie uit te lokken. Opdat hij van afstand kon toekijken wat er daarna ging gebeuren. Zonder dat iemand hém daartoe verantwoordelijk kon stellen.

Het liep wel eens wat uit de hand. Ja. Een paar keer had hij zelf moeten ingrijpen. Door twee hersenpannen even flink door elkaar te schudden. Zodat de ontstane ruzie even zou worden gestopt. Elkaar bijna afmaken ging wel erg ver, vond zelfs hij. Tóen.

Meisjes - op een latere leeftijd - deden precies wat hij wilde.

Zijn niet-biologische vader was daar ook een luchtend voorbeeld van geweest : díe neukte ieder leuk uitziend snolletje, terwijl hij thuis best een prachtige vrouw had om dat óók mee te doen, zijn échte Moeder, Laura.

Als je zo makkelijk kunt krijgen wat je wilt, dan verlies je daarin al snel de interesse.

Wát blijft er Dán nog aan interessants over ?

Wereld Dominantie ..??!!

5. ALASKA

Lydia had hen al opgewacht.

Beneden in de fabriek was alles in gereedheid gebracht voor de reparatie van de beide beschadigde cyborgs.

Op een paar honderd meter onder de grond bevond zich een speciale assemblage lijn. Dé plek waar voorheen de ruwe behuizing van cyborgs werd gefabriceerd. Alle experts waren al aanwezig. De meesten daarvan Tovenars, die beterschap hadden toegezegd aan Lydia.

Balthazár had zich tijdelijk weer met Roland verbonden. Met de transporteur hadden zij beiden geruisloos het ISS verlaten, vlak voordat de Soyuz capsule zich daar had aangekoppeld. Er was geen spoor van hun aanwezigheid in het ISS achter gebleven.

Iedereen op Aarde zou denken dat er zich een technische Glitch had voorgedaan op het ISS...

De basis op Alaska werd opeens hét Centre of Technical Excellence on Cibernetics.

Drie functionerende cyborgs.

Zieners, Heks en Tovenars op één plek.

BIZAR bijna ...

Nieuwe robotische armen en benen lagen klaar om gemonteerd te worden. De pantsers zouden worden hersteld én versterkt. De programmatuur van Balthazárs robot werd lichtelijk aangepast om toekomstig ontsproten te voorkomen alsmede hem zo nodig op afstand beheersbaar te maken.

Roland kreeg - naast de noodzakelijke hardware reparaties - de allernieuwste software upgrade. Lydia zelf trouwens óók .

Het installeren van de nieuwe thermonucleaire kern in Balthazár nam de meeste tijd in beslag. Het was een moeizame klus die zorgvuldigheid eiste . De directe

connecties waren nog intact, omdat Roland voorzichtig was geweest bij de verwijdering van de power source. Maar een nucleaire kern blijft toch een nucleaire kern; je wilt te allen tijde voortkomen dat er iets fout gaat daarmee.

De Tovenars kregen helemaal niets mee van de communicatie tussen de cyborgs onderling. Die verliep via de Ether en volgens protocols die uitermate goed versleuteld waren.

Men hoorde aan de buitenkant total geen geluid terwijl de cyborgs vlakbij toch druk bezig waren met hun onderlinge overleg.

Er moest een Plan van Aanpak komen.

Hoe gaan wij gezamenlijk verder, waarheen dan wel, alsmede wánnéer ?!

Lydia had daar al haar gedachten over.

Maar.

Meerdere partijen zouden steeds opnieuw hun eigen stempel willen drukken op de toekomst.

Partijen die niet altijd vrienden van elkaar waren, zijn, of blijven ...

6. NATO

Op het NATO hoofdkwartier in Brussel was het allemaal weer wat tot rust gekomen. Er waren de laatste tijd geen aanvallen op internationale iconen meer uitgevoerd.

Wel was er onrust in de wereld. Die is er overigens altijd wel. Ergens.

Mike Reutel zat wat voor zich uit te peinzen. Een nucleaire explosie in de ruimte. Boven het grondgebied van Brazilië. Twee cyborgs die elkaar aanvielen met zwaar wapentuig. Die daarna de ruimte in verdwenen. Een zware klap. Vervolgens stilte. Geen enkele aanwijzing dat de cyborgs nog bestonden. Evenmin bewijsvoering voor het tegenovergestelde.

Men wist dus NIETS.

Alweer !!

Mike wilde zekerheid.

In deze tijd van Artificial Intelligence, super computers, camera's op vrijwel iedere hoek van elke straat, social media en razendsnel internet. Dan zou je mogen verwachten dat men inmiddels over van ALLES wat weet, waar ook ter wereld.

Niet dus.

Zijn die cyborgs vernietigd of niet ?

AI wist er geen raad mee, toen hij zelf die vraag intikte op de ai-driven zoekmachine. De bot bevestigde zijn vermoeden : Survival Unknown ..

Hij piekerde nog wat verder door. Stel dat HIJ een van die die cyborgs zou zijn geweest. Wát zou hij zelf dan NU doen als hij wél nog bestond ?

Het antwoord was toch zo simpel : onderduiken en alles laten repareren.

Ergens...waar men voldoende expertise heeft in Cybernetica.

Maersk !?

Het was al heel laat in de avond. In Brussel fonkelden de lichtjes van de stad. Een rare stad ook, tweetalig en daardoor tot op het bot verdeeld. Frans was de voertaal op straat, maar vele Vlamingen weigerden dat te spreken. Raar publiek, die Belgen.

Als het aan hem had gelegen was dat Wallonië aan de Fransen geschonken. De rest kon dan worden toegevoegd aan Nederland.

Einde van dat Oeverloze Gezeik..

Hij mocht dan wel de Secretaris Generaal zijn van een zeer grote en invloedrijke militaire organisatie, maar over het lot van de Belgen had hij nergens een vinger in de pap te roeren.

Jammer.

Misschien moest hij straks toch maar even een telefonisch overleg plegen met zijn counterpart aan de andere kant van de Atlantische Oceaan.

Donald is altijd wel in voor een illuster praatje.

Zeker over cyborgs.

Hij hoopte dat Donald niet te lang zou doorkletsen over dat Golf.

Want bij Strumpf gold :

waar het hoofd van vol is, loopt de mond van over ..

7. MAERSK

Leon had net als Nupinski, Reutel en Strumpf niets meer vernomen over de status van de vermiste Cyborgs boven Copa Cabana Beach.

De explosie had hem wel geschokt.

Iedereen was daarvan onder de indruk geweest. Duizenden mensenlevens bleven gespaard. Dankzij de acties van hun Held.

Good Job, Roland !

Natuurlijk had hij zijn eigen voelhoorns uitgezet. Die van zijn Ziener-zijn. Als ook die van de vele commerciële spionnen die voor hem werkten over de hele Globe.

Het had niets nuttigs opgeleverd.

Ook op de vraag waar Lydia zich zou bevinden kwam geen definitief antwoord.

Ergens op óf tussen de Noordpool en Zuidpool...

Lydia, die prachtige vrouwelijke cyborg. Wát een schoonheid. Wát een potentie.

Haar hebben wij hard nodig.

De Missie naar Mars staat nog altijd op het programma. Maar die recente tegenslag op Hawaï had het schema teruggeduwd in de tijd. Vele wetenschappers waren nog vermist. Een aantal was met zekerheid gestorven tijdens de aanval. De faciliteiten hadden te grote schade opgelopen om nog bruikbaar te kunnen zijn in de nabije toekomst voor Het Project. Er moest dus een nieuwe installatie worden opgebouwd. Dat zou kostbare tijd innemen.

Geld speelde geen rol, maar het aantrekken van voldoende expertise op korte termijn zou best wel eens problematisch kunnen worden.

“ Oh, hadden we maar enig uitzicht op Lydia...” dacht hij, bijna hardop.

Jake onderbrak hem in de gedachtengang.
POTUS wilde hem spreken.
NU, aub.

Zij vertrokken samen richting The Oval Office.
Ze troffen er Strumpf aan. In een gesprek met Reutel.

De naam van het ISS viel opeens ...

8. STRUMPF

Donald was vandaag in een niet al te beste bui. Berg je dan maar. Hij brult en tiert er dan op los. Al wie er in de buurt staat is de klos.

Maersk was binnengelopen zonder te kloppen. Jake volgde hem daarbij op de voet.

“ Mike, ik zie Leon net verschijnen. Dus ik moet het kort houden. Gaan jullie in Europa na of er iets bekend is over radioactiviteit en over cyborgs. Zodra je meer weet moet je me bellen. Via de directe lijn. Geen omwegen. Graag ook die analyse van jullie experts over de storing op het ISS. OK. Chaio ! “

Dat was kort. Zeker voor Donald's begripen. Er klonk een diepe ondertoon van ongeduld en frustratie in door.

‘ Waar ging dát nu weer over ?’ Knorrig. Ook Leon had zijn dag niet.

“ Er was een communicatie uitval op het ISS. Die duurde best een lange tijd. Omdat er geen personeel aan boord was kon men het probleem niet precies duiden. Nu is er een aantal Russen. Net aangekomen. Alles leek normaal. Maar de camera's hadden drie dagen lang niets opgenomen. Hoogst ongebruikelijk. Ze zijn druk bezig met het achterhalen van de oorzaak. Maar ja. Vertrouwen wij die Russen ?”

‘ Absoluut Niet . Zij ons ook niet. Wat denk jij ervan, Jake ? ‘

“ Ik ben geen expert op dat gebied. Maar normaal is zoiets echt niet. Het ISS heeft nog nooit zo'n soort storing gehad. Ik vertrouw het niet. No Way ! Sir. “

“ Mijn idee precies. Er klopt iets niet. Maar wát ? Kunnen we testen uitvoeren om uitsluitsel te krijgen ? Temperatuur metingen binnenin de capsule ? Enige ándere parameter variaties die wél zijn geregistreerd ? “

‘ Er zijn kortdurende zwaartekracht anomalieën geregistreerd rondom het ISS. Tot twee keer toe. Op de begin- én op de eind-dag van de storing. Die correlatie is mij net iets té sterk. Er moet IETS zijn voorgevallen. We zijn momenteel nog bezig met total mass variation analyses. Wellicht geven die inzicht, of er iets of iemand het ISS is binnengedrongen ..’

“ Reutel weet dat niet. We maken hem niet wijzer. Hij werkt voor óns, niet andersom. Heeft Nupinski al van zich laten horen ? Die Vladimir Vampier werkt me soms op de zenuwen, met die verborgen agenda’s van hem. “

“ Er is geen contact hierover met de Russen geweest. Tot nu toe. De crew die momenteel aan boord is kan niets voor ons verbergen. Zij maken een ontspannen indruk. Alsof alles normaal is. Mogelijk weten zij zelfs nergens van ..?” zei Jake.

“ OK. Ik wil wel op korte termijn van jullie weten waar die cyborg zich bevindt.
Die Lydia !
Ik wil haar spreken.
Over RIO.
Over Mars.
Over Fucking Vulkanen.”

9. SOYUZ CREW

*“Ja. Da.
Zij zijn hier geweest.
Absoluut !*

Het ruikt hier nu ook anders dan normaal.
Metaalachtig.

Er is gewerkt met ons gereedschap.
Het ligt in een verkeerde rangschikking.
Hoewel het allemaal wel compleet is.
Maar Russen verschillen van Amerikanen in hun wijze van werken.

De Cyborg was hier.
Misschien twee van hen.
Ze zijn alweer vertrokken.

ISS Over and Out.”

‘ *Zoek hun sporen. Vind Ze !* ’ de opdracht werd met een snauw gegeven.

De generaals knikten.
Nupinski was kort en bondig geweest.

De jacht op cyborgs was nu geopend...

10. HÈNDIRK-JAN

Hèndirk-Jan - de ex van Laura - was door zijn vermeende zoon Balthazár destijds aangewezen tot Hoofd Field Operations binnen de door buitenstaanders als terroristisch beschouwde organisatie van Tovenars.

Hij zwaaide tevens de scepter over het Napels project. Steeds was hij ter plekke nabij de vulkaan Vesuvio tijdens alle met dit grote project samenhangende voorbereidingen.

Balthazár - De Baas alias Mr.B - verbleef gedurende diezelfde periode op hun operationele basis in Alaska, alwaar zijn ombouw tot de Zwarte Cyborg gaande was.

HJ was erbij toen de zware vibroseis apparaten werden geplaatst binnen de krater van de vulkaan. Met helicopters en wandklimmers werd de apparatuur bevestigd op nauwkeurig berekende plekken tegen de interne wanden van de Vesuvio.

Dit luisterde vrij nauw.

De computer simulaties hadden laten zien dat er een optimale attenuatie kon worden bereikt met het specifieke trillingspatroon op de precieze diepte onder de vulkaan alwaar zich de vitale breuken en de magmahaard bevonden. Door de zweep van individuele vibroseis apparaten met elkaar te laten interfereren kon een optimaal resultaat worden verkregen :

een geïnduceerde eruptie van de vulkaan .

Het was een gewaagd plan. De eruptie kon desastreus gaan uitpakken voor de stad Napels en haar wijde omgeving. Er zou veel schade zijn. Er zouden veel slachtoffers gaan vallen.

Dat betreurde HJ wel.

Maar zij waren in een Oorlog verwickeld geraakt, van de Tovenars tegen de Gevestigde Orde.

Collaterale Schade was onvermijdelijk. Ter voorkoming van iets nóg veel Ergers ..

Als Heks zou HJ nooit enige status binnen de gelederen van de Tovenars hebben kunnen bereiken. Het was zijn verbintenis met Mr. B geweest die hem zijn huidige positie had opgeleverd.

Tovenars beschouwen de Heksen als minderwaardige wezens. Hun superioriteit had in het verleden tot veel heksenleed geleid...

Heksen vrezen Tovenars.

Maar de Tovenars vreesden die wrede Mr.B nog veel meer..

Mr. B had machtige allianties gesmeed.

Iran deed mee. Saudi Arabië ook.

China was de meest vooraanstaande partner. Xi en B konden het goed met elkaar vinden. Dat gedoe met de Chinees muur zou China minder verdacht gaan maken ..

Geld en Middelen waren er genoeg. Kennis ook. Project Napels zou hen op de kaart gaan zetten..

Zeker weten !!

Bij de installatie van de derde en laatste vibroseis machine tegen de kraterwand had de vulkaan opeens een flinke boer gelaten. Onverwachts.

De apparatuur was wel net vastgemaakt, gelukkig. De Helicopter - met HJ zelf erin - hing echter nog boven de kraterwand.

De heli werd heen en weer geslingerd door de gas expansie vanuit de diepte onder hen.

De piloot raakte daardoor de controle over het toestel heel even kwijt. Hij herstelde dit snel, maar het was al te laat. De rotorbladen hadden de wand van de vulkaan geraakt, en braken deels af.

De heli werd onbestuurbaar terwijl ie naar beneden stortte...

de vulkaan in ...

11. CRASH

Er was geen tijd geweest voor het uitbrengen van een noodsignaal.

Geen MayDay MayDay.

De heli spiraleerde naar beneden de duistere diepten in. Op weg naar de Hel.

De inzittenden moesten zich stevig vasthouden. Dat lukte HJ niet; hij had bij de geopende deur gestaan om de klimmers die tegen de bergwand verankerd stonden weer te naar binnen te kunnen halen via de kabel en lier.

HJ werd naar buiten geslingerd.

De heli viel door naar beneden.

Een harde klap deed HJ het bewustzijn verliezen. Hij had de binnenwand van de Berg geraakt. Hij voelde wel dat hij weer in vrij val was geraakt.

‘Dit is het Einde’ was zijn laatste gedachte nog geweest.

Heksen gaan moeilijk dood. Dat had ik eerder al eens geschreven, toch ?!

Heksen gaan alleen écht dood door verbranding.

Tsja.

Wát zou een vallend Mens binnenin de krater van een vulkaan toch kunnen overkomen ..?

De tweede klap kon HJ niet eens meer registreren. Hij was al buiten bewustzijn.

Een klein en iets uit-stekend plateautje tegen de binnenwand van de Vesuvio had hem opgevangen. Als een zak zand was HJ daarop neergeploft.

Botten kraakten ..

Er volgde geen tweede gas uitstoting door de vulkaan. Nu ruikt het binnenin zo’n vuurspuwende berg nooit echt fris, maar het kan altijd erger. Kooldioxide, zwaveldioxide,

stoom, edelgassen, stof en stikstofoxiden konden de luchtkwaliteit dusdanig onaangenaam maken dat een mens daarin niet zou overleven.

HJ had geluk bij een ongeluk. Hij bleef in Leven.

Al zijn voormalige heli-compagnons dus niet.

De klimmers die waren achtergebleven hadden wel alarm geslagen. Toch duurde het een lange tijd voordat hulp kwam opdagen. De klimmers werden gered en geëvacueerd.

De lokale overheidsfunctionarissen waren nog altijd overtuigd geweest van goede bedoelingen. Extra meet apparatuur aanbrengen voor het monitoren van de vulkaan...ten behoeve van de publieke veiligheid.

Er werd met drones gezocht naar overblijfselen van de neergestorte heli en haar bemanning. Men vond niets daarvan terug.

Pas bij de tweede verkenningsronde werd HJ op de richel waargenomen door een drone. Hij leek er levensloos bij te liggen. Waarschijnlijk dood. Toch werd er een extractieteam aan toegewezen, waarbij HJ uiteindelijk uit de vulkaan werd gevist.

HJ was in hibernatie gegaan. Een automatisme bij Heksen in geval van acuut gevaar zonder kans op ontsnappen. Soms betekende dat hun dood, bijvoorbeeld door crematie bij vermeend overlijden.

Soms was het hun ultieme redding.

Zoals nu. Bij HJ.

Het zou nog lang gaan duren alvorens HJ voldoende gerecupereerd en enigszins hersteld zou zijn van zijn opgelopen verwondingen. Maanden aan coma gingen daaraan vooraf.

Alle commotie rondom Project Napels alsmede rondom de Show bij Copa Cabana Beach ging volledig aan zijn bewustzijn voorbij.

Later zou ook gedeeltelijk geheugenverlies bij hem worden vastgesteld.

Vooralsnog was HJ dus wel gered, maar desondanks nog lang niet in orde...

12. DRENTHE

In de provincie Drenthe was de rust teruggekeerd. Er gebeurde daar vrijwel niets. Dat was voor die omgeving heel normaal.

In de gemeente Midden Drenthe hadden Agaath en Johan zich weer teruggetrokken met hun twee jonge kinderen.

Wég uit de publieke belangstelling.

Beiden hadden niets op met publiciteit. Zij stonden geen van beiden graag in het centrum van de aandacht. Anonimiteit was altijd al hun sterkste wapen geweest tegen de maatschappelijke oververhitting.

Hun motto : Doe maar Gewoon, dat is al Gek Genoeg ..

De jongens groeiden op in de natuur. Veel vrije ruimte om hen heen. Grote gebieden in hun nabije omgeving waren agrarisch ingericht. Af en toe een trekker op straat en dwars door het dorp waar iedereen zowat iedereen kende.

Mensen zaten in Drenthe niet opeengepakt als haringen in een ton. Je had er de vrijheid van gaan en staan. Je had er de Naoberschap, de gezamenlijk zorg voor burens en omgeving.

Het beviel hen er prima. Kattenkwaad beperkte zich tot onschuldige zaken. Geen agressiviteit of geweld of inbraak. Gewoon. Plagerijtjes, onderling, meer niet.

Zij kwamen sinds kort wel minder in de provincie Groningen. Nadat er zich aldaar een serie lichte aardbevingen had voorgedaan.

Het Groninger publiek hield daarvoor de NAM en hun gaswinning voor verantwoordelijk. Alleen, de gaswinning lag al enige tijd volledig stil.

Agaath - die dit bedrijf goed kende - had zo haar eigen gedachten over die trillingen. Zij deden zich namelijk uitsluitend voor zodra haar kinderen de Drentse provinciegrens in noordelijke richting waren gepasseerd...

De kids zelf wisten hoegenaamd van niets.
Althans, zo deden ze het voorkomen ..

Op school presteerden zij buitengewoon goed.
Het leken wel jonge genie's.
Agaath was er blij mee. Minder zorgen over de opleiding.
Meer aandacht geven aan het opvoeden. De juiste Normen
en Waarden bijbrengen. Sociaal gedrag stimuleren.
Competitie juist proberen te vermijden; de kids waren
simpelweg veel te goed ten opzichte van de gemiddelde
Drentse jongelui.
De jongens zelf - Laurens en Leonhard - waren
gehoorzaam. Ze vonden hun moeder een té gek mens.
Een Heks, jawel, maar eentje van het lieve type.
Hun vader troffen zij meestal pas in de avonden thuis aan;
hij moest overdag stevig aan de slag als baasje bij
Gemeente Werken, en af en toe moest hij ook een
vergadering bijwonen na het werk.

Het gezin was gelukkig.

Geluk duurt echter maar ene vinger lang ...

13. NIEUWE ALLIANTIES

Na het uitvallen van de grote baas, Balthazár, in Rio tijdens de openbare Show of Cyborgs aan het Copa Cabana Beach kwamen de sponsor fondsen voor de Tovernaars in een moeilijk parket terecht.

Niemand wilde openlijk worden geassocieerd met lieden die zich hadden bezig gehouden met internationale terreur. Tovernaars werden aldus in de ban gedaan. Hun enige toevluchtsoord was Alaska. De enige nog goed verborgen en overgebleven basis aldaar zou hun sanctuarium moeten gaan worden voor de toekomst.

Men trok zich daarheen terug.

In Alaska aangekomen werden allen die deze bestemming eindelijk hadden weten te bereiken plotsklaps geconfronteerd met de aanwezigheid van Lydia.

De vrouwelijke cyborg.

Deze Lydia was echt niet zo happy met hen ..

Hun overgave aan haar was bijna instantaan. Zij kenden haar Kracht. Zij vreesden haar Wraak.

Lydia was echter alles behalve wraakzuchtig. De Mens-Robot had aan de Tovernaars een acceptabel voorstel gedaan.

Werk met mij samen, en er zal je niets overkomen.

Doe je dat niet, kun je dat niet, of wil je dat niet :

Vertrek !

Binnen een week ..

De meesten bleven. Zij werden inderdaad gespaard. Zij kregen taken aangeboden.

Lydia wilde de basis weer volledig operationeel gaan krijgen. Met hun toegevoegde inzet. Alle Tovernaars werden daarbij door haar zelf verdeeld over verschillende afdelingen, al naar gelang hun gebied van Expertise.

Robotica, Cybernetics, Weaponry, Spacecraft, Satellite Construction, Monitoring, Maintenance, Salvage & Rescue, Research & Development, Chemistry, Physics and Mathematics.

Er bestond een kleine groep van medewerkers die de Accountancy weer leven moesten gaan inblazen. Met de focus op Status of Assets, Contracts and Legislation.

De Alaska Basis zou het hoofdkwartier gaan worden van alle komende Operations.

Hun eerste opdracht : Cyborg Upgrades.

Roland , Balthazar en Lydia zouden nog meer Macht, Kracht en Potentie krijgen.

Niet om te Overheersen.

Neen.

Om te kunnen Overleven !

De Wereld stond immers helemaal Op Zijn Kop ..

De eerste benodigde materialen waren nog voorhanden in de grote uitgebreide magazijnen. Balthazar en zijn Maten waren heel wat van plan geweest.

Toen de ander cyborgs arriveerden vanuit het International Space Station was men in Alaska al helemaal gereed en paraat voor hun komst. De upgrades en reparaties konden vlot worden uitgevoerd. Expertise was er - gelukkig - nog genoeg overgebleven.

De reparatie handleidingen had Lydia al lokaal op de computers gedownload.

Toch moeten we de nabije toekomst onder ogen zien.

Geen sponsors meer.

Hoe gaan we de Materials Supplies aanpakken, naast de Finances ?

Vroeg of laat zullen we moeten overgaan tot een Alliantie.

Maar met Wie ?

De meest voor de hand liggende zou zijn : Maersk.
Een alternatief vormde : Reutel.
Voorts : Strumpf

Maar nooit en te nimmer : Xi, Nupinski, Kim...

Lydia zou wachten met het nemen van haar beslissingen
totdat ook Roland weer volledig hersteld was van zijn
clash met Balthazár.

Balthazár zelf zou pas worden geïnformeerd nadat hij
bewezen had voortaan zijn rol als ondergeschikte partner te
accepteren en uit te voeren. Niet eerder.

Laura was onbereikbaar.
Bovendien draaide ZIJ steeds met alle winden mee.
Laura zou van pas kunnen komen als spionne, in de directe
omgeving van Nupinski. Of Roland daarmee akkoord zou
gaan was echter twijfelachtig ; hij had nog altijd een zwak
voor deze zeer verleidelijke dame, ondanks zijn huidige
cyborg status ..

We zullen gaan zien.
Hoe de Aarde er over een half jaar bij staat.
Er gaat wat gebeuren.
Dat was zéker.
Iets heftigs. Iets schokkends.

Wie zou daarbij uiteindelijk *The Last Man Standing* gaan
worden ?

14. RECONCILIATIE

Roland belde eerst naar Jake, een van de weinige personen op de Globe die hij wél compleet vertrouwde.

Hij deed zijn verslag over de gebeurtenissen, na hem te hebben bevestigd dat beide cyborgs nog ‘in leven’ waren ofschoon enigszins gehavend door de schermutselingen.

It is All OK. Everything in Hand.

Roland vroeg hem om dit nog even onder de pet te houden. Maersk en Strumpf komen later pas aan de beurt. Zijn eigen vertrouwenspersoon binnen het Witte Huis op de hoogte stellen over ons wel en wee had de hoogste prioriteit. Jake begreep dat, waardeerde het en beloofde stilte.

Take Care, Man ! hoorde ik hem zeggen ..

Vervolgens bereikte Roland via de Ether zijn tweede Lief, Laura.

Zij viel bijna flauw van de commotie.

Het bericht dat hij toch in leven was gebleven sloeg bij haar in als een bom. Zij was even uit haar balans. Recupereerde, en zond hem meteen allerhande hartelijke en lekkere vunzigheden ‘door de lijn’.

Toen Roland aan haar bevestigde dat ook Balthazár was gered ging zij compleet uit haar dak. Hij kon zich zo voorstellen dat zij dansend door de woonkamer aan het springen was van blijdschap.

B is er nog. Ons oudste kind, LEEFT !

Binnenkort zou zij hem weer in levenden lijve kunnen zien, aanraken en spreken.

Roland gaf aan dat B geleerd had van zijn fouten na het corrigerende standje door zijn Pa...ha ha.

Lydia had vernomen dat HJ uit een ziekenhuis was ontslagen, in goede fysieke conditie verkeerde, maar zich weinig tot niets van de afgelopen periode wist te herinneren.

Roland vertelde ook dit door aan Laura.

Misschien kunnen jullie het samen met zijn allen nog een keertje uitproberen, thuis ? Vergeet die lul van een Nupintski. Ga voor zekerheid. Ga voor jouw familie !

Lydia en Roland zelf zouden op Alaska blijven.

Nog enige tijd.

Om de activiteiten te stroomlijnen en het geheel samen met de Tvenaars in goed overleg te coördineren.

Mars kon wel even wachten. Aarde ook.

Agaath had het goed in Drenthe. Het leek Roland voldoende om haar slechts kort te informeren over de gebeurtenissen, zonder dat het familiale geluk aldaar verstoord zou worden ...

Eind Goed. Al Goed ?

Geen Idee.

Er is altijd wel ergens een MafKees die wéér gekke dingen wil gaan doen.

MISSIE NAAR MARS

*Het wordt wel eens de
Inverse War of The Worlds
Genoemd.*

*Die absurde interesse voor de planeet Mars.
De rode bol die van alle planeten het dichtstbij ons gelegen
is.*

Een Invasie vanuit Aarde.

*Iedereen wil daar heen. Ik heb er zelf niets te zoeken.
Toch stuurt men Mij . Ik ben Cyborg. Mij kan daar niks
gebeuren.*

Hoe FOIT is die gedachte ?

*Wanneer twee honden strijden om een Been,
Gaat de derde daar gauw mee heen.
Hetzelfde geldt nu voor Mars...*

*Missie naar Mars.
Samen met een prachtige vrouw.
Het zal erom gaan spannen.*

*Kijk omhoog.
Zie die Planeet als klein rood stipje boven de horizon.
Daar gaat het straks allemaal gebeuren !
Alle Remmen Los.*

Fasten Your Seatbelts ...!!